

BİRİNCİ BÖLÜM

1 ZAGWA ÜZERİNDEKİ SÜPER-SİNEKLER

Theo şafaktan beri tırmanıyordu; mavi karaltıların birleştiği buzyalaklarına ve su gediklerine mümkün olduğunca yakın giderek, ilkin kentin arkasındaki dik yollarda, patikalarda ve keçiyollarında, ardından hareketli kayşatların eğimleri boyunca ilerleyerek, nihayet çorak dağ yamacına varana kadar tırmandı. Zirveye ulaştığında güneş tam tepede idi. Nefeslenip bir yudum su içmek için mola verdi. Etrafındaki dağlar, sıcak kayalardan yükselen ısı halesinin oluşturduğu bir peçenin ardında titreşiyordu.

Theo, zirvede çıkıntı yapan dar bir dağ koluna doğru dikkatle ilerledi. İki yanındaki sarp uçurumların dibi, yüzlerce metre aşağıdaki sivri kaya keşmekeşine, ağaçlara ve beyaz nehirlerle kadar gidiyordu. Bir taş koparak, sessizce düştü aşağıya; düş düş bitmedi, sonsuza kadar. Theo'nun karşısında şimdi uçsuz bucaksız gökyüzünden başka hiçbir şey yoktu. Dimdik durdu, derin bir nefes aldı, kayanın ucuna kadarki birkaç metreyi hızla koştu ve aşağı atladı.

Dağ gökyüzü, dağ gökyüzü deviniminden başı dönerek aşağıya, daha aşağıya, düştü de düştü. İlk çılgınlığının yankısı azalarak sessizliğe gömüldüğünde, hızla çarpan kalbi ve kulaklarının yanından geçen hava akımı dışında başka bir şey duymadı. Rüzgârda takla ata ata sarp kayalığın gölgesinden kurtulup gün ışığına ulaştı ve tam altında, çok çok aşağılarda, memleketi sabit kent Zagwa'yı gördü. Yukarıdan bakıldığında bakır kubbeler ve boyalı evler birer oyuncak gibi görünüyordu; limana yanaşıp limandan ayrılan havagemileri, rüzgârda savrulan birer taçyaprağı ve geçitten akıp giden nehir de, gümüşü bir iplikti.

Theo, aşağısındaki manzarayı, dağ sırtlarının arkasında kaybolana kadar şefkatle seyretti. Zagwa'ya bir daha asla dönemeyeceğini düşündüğü anlar olmuştu. Yeşil Fırtına eğitim kamplarında ona, memleketine ve ailesine duyduğu sevginin bir lüks; dünyayı yeniden yeşillendirme savaşının bir parçası olmak istiyorsa, unutmaması gereken bir şey olduğu öğretilmişti. Sonraları, Brighton sal-kentinde bir köle olarak yaşarken memleketinin hayalini kurmuş, ancak ailesinin onu geri istemeyeceğini düşünmüştü. Ailesi, eski moda Mobillik Karşıtları'ndandı ve Fırtına'ya katılma amacıyla evden kaçmasının ailesinden sonsuza dek dışlanacağı anlamına geleceğini düşünmüştü. Ne ki işte burada, tanıdığı Afrika tepelerindeydi yeniden. Artık ona hayal gibi gelen şey, kuzeyde geçirmiş olduğu hayattı.

Her şey Wren'in sayesinde, diye düşündü düşerken. Wren; Brighton'da tanıştığı köle arkadaşı; o tuhaf, cesur, komik kız. "Memleketine, anne babanın yanına dön," de-

mişti, birlikte kaçtıktan sonra. "Seni hâlâ seviyorlar. Seni bağrlarına basacaklarından eminim." Haklı da çıkmıştı.

Theo'nun solundan hızla geçen türkmüş bir kuş, ona, hâlâ düşmanca görünen bir sürü kayanın üzerinde havada asılı olduğunu ve hızla yere düştüğünü hatırlattı. Sırtına bağladığı büyük uçurtmayı açtı ve kanatlar onu âni bir hareketle yukarı çekip, baş döndüren düşüşü, endamlı bir süzölmeye evrildiğinde Theo bir zafer çılgılığı attı. Yanından hücum eden rüzgârın gürlemesi kesilip, yerini silikon-pamuk geniş panellerin fısıltısının, teçhizatın ve bambu kablolarının çatırtısının sakin ezgisine bıraktı.

Küçükken uçurtmasıyla sık sık buraya gelir, rüzgâra ve sıcak hava koridorlarına karşı cesaretini sınırdı. Birçok Zagwa'lı çocuk yapardı bunu. Kuzeyden döndüğü altı ay öncesinden bu yana, çocukların dağlardan salınan parlak kanatlarına arada sırada kıskançlıkla bakmış, ancak aralarına katılmaya bir türlü cesaret edememişti. Uzakta geçirdiği zaman onu çok fazla değiştirmişti; kendini yaşıtı oğlanlardan daha yaşlı hissediyordu, ancak yaşadığı şeyler yüzünden de çekiniyor, utanıyordu: Bir Hacıyatmaz bombası pilotu, bir tutsak ve bir köle olmuştu. Ancak bu sabah, bütün bulut jokeyleri, yabancıları görmek için hisara gitmişti. Theo gökyüzünün kendisine kalacağını bildiğinden, yatağından yeniden uçmaya duyduğu özlemlerle kalkmıştı.

Gölgesinin, dağın güneş vuran eteklerinin üzerinde yüzüşünü seyrederek rüzgârın altında tıpkı bir şahin gibi süzöldü. Tam aşağısında, camsı gökyüzünde süzölen gerçek şahinlerse, gökmavisi bir kanadın altında kendi doğa-

larını istila eden cılız, zenci bir oğlan yanlarından süzülerek geçtiğinde, keskin bir şaşkınlık ve içerleme çılgılığıyla ondan uzaklaştılar.

Theo, havada perende atarken Wren'in kendisini görebilmiş olmasını diledi. Ancak Wren çok uzaklarda, babasının havagemisiyle Kuş Yolları'nda yolculuk ediyordu. Brighton Belediye Başkanı'nın havada asılı duran sarayı Bulutların Üstü'nden kaçtıktan ve Kom Ombo yürüyen kentine vardıkdan sonra Wren, güneye giden bir kargo gemisinde yer bulmasında Theo'ya yardım etmişti. Rıhtımda, havagemisi kalkışa hazırlanırken birbirleriyle vedalaşmışlar ve Theo, Wren'i öpmüştü. Wren'den çok daha güzel kızları öpmüş olmasına rağmen, Wren'in öpücüğü onunla birlikte gelmiş, tıpkı bunun gibi beklenmedik anlarda, zihni o âna geri dönmüştü. Wren'i öptüğünde, kızın bütün o kahkahası ve acı ironisi çekilmiş; titrek, ciddi ve duyamadığı bir şeyi pürdikkat dinliyormuşçasına sessiz bir hale bürünmüştü Wren. Bir anlığına Wren'e onu sevdiğini söylemek, onunla birlikte gelmesini teklif etmek ya da onun kal demesini istemişti; ancak Wren, bir tür kriz geçiren babası için o kadar endişeliydi ve onları terk edip, Bulutların Üstü'yle birlikte çöle çakılan annesine o kadar kızgındı ki, onun durumundan faydalanıyormuş gibi gelecekti Theo'ya. Wren'e ait son anısı, Theo'nun gemisi gökyüzüne doğru havalanırken Wren'in dönüp ona bakması, el sallaması ve gözden yitene kadar gitgide küçülmesiydi.

Altı ay önce! Neredeyse yarım yıl... Artık onu düşünmekten kesinkes vazgeçmenin zamanı gelmişti.

Bu nedenle bir süre hiçbir şey düşünmeden, kendini şakacı hava akımına bırakıp, flama ve bayrak buğusunun, bulut ormanının oluşturduğu örtünün üzerinde akıp gittiği yeşil dağın, Zagwa ile arasında kalan yeşil dağın üzerinde batıya doğru çark etti.

Yarım yıl. Bu arada dünyada büyük değişiklikler yaşanmıştı. Tektonik plakaların kayması gibi ani, sarsıcı değişikliklerdi bunlar; zira Yeşil Fırtına'nın uzun yıllar süren savaşında iyiden iyiye biriken gerilim birdenbire boşalmaya başlamıştı. Öncelikle, İz Sürücü Fang artık yoktu. Yeşimtaş Tapınağı'nda artık yeni bir lider vardı: Sert bir adam olarak ün yapmış General Naga. Lider olarak ilk eylemi, *Traktionsstadtsgesellschaft*'in Paslısu Bataklıkları'ndaki ilerleyişini tersine çevirmek ve Fırtına'nın kuzey sınırlarını yıllardır kemiren Slav kentlerini parçalamak olmuştur. Sonra birden, tüm dünyayı şaşkınlığa uğratarak, havafilolarına geri çekilme emri vermiş ve Yürüyen Kentler'le ateşkes yapmıştı. Yeşil Fırtına topraklarında, siyasi tutukluların salıverileceğine ve sert yasaların yumuşatılacağına dair dedikodular dolaşıyordu. Öyle ki, Naga'nın Fırtına'yı lağvedip eski Mobillik Karşıtları Birliği'ni yeniden kuracağı bile söyleniyordu. Şimdi de, Zagwa Kraliçesi ve Konseyi'yle görüşmelere başlasın diye, karısı Leydi Naga'nın başkanlık ettiği bir heyeti Zagwa'ya göndermişti.

Theo'yu gün doğmadan uyandıran ve eski uçurtmasıyla kentin üzerindeki bu yüksek yerlere getiren de işte buydu. Görüşmeler bugün başlıyordu. Babası, annesi ve kız kardeşleri, yabancıları gözucuyla da olsa görebilme